

καλοδεχούμενοι. Όποιος δεν είχε πού να πάει για να το γιορτάσει, ήξερε ότι θα έβρισκε μια θέση στο φιλόξενο χώρο του κέντρου.

Γιέντι τρικούμπερτο που το συνόδευε η μουσική παλαιότερα από το γραμμόφωνο και στη δεκαετία του 60 από το juke box. Και όταν το κέφι έφτανε στο απόγειό του, άρχιζαν με πρωταγωνιστή τον μ. Αντρέα Αδαμίδη (Καραπίννα) οι γυροβολιές σε μια τσιμεντένια τετραγωνισμένη πίστα που την πηλασιώναν καθοσχηματισμένοι, δροσεροί καταπράσινοι «κούκοι»...

Κωστής Νικολάου Μάντης και Ελενίτσα Μιχάλη Κέκκου

της Ανθής Πέτσα - Σαββίδου

Ο Κωστής ο Μάντης. Ψηλός, ροδοκόκκινος, μυώδης, με χαρακτηριστικά μεγάλα αυτιά. Τοίμηρός, διασκεδαστικός, ετοιμόηλος, ευχάριστος στην παρέα του. Η γυναίκα του Ελενίτσα (αδελφή του Σταύρου Κυπραγώρα) κόρη του Μιχάλη Κέκκου και της Αναστασίας Γιωσήφ Κουρελή, που κατοικούσαν στην ενορία της αγίας Μαρίας δίπλα από το σπίτι της Μάχης και του Αδάμου Αδαμίδη. Γεννημένη το 1900, χωρίς ημερομηνία θανάτου, αφού μέχρι σήμερα δεν βρέθηκαν τα οστά της, ούτε οποιαδήποτε μαρτυρία σχετική με το θάνατό της. Αγνοούμενη από τον Αύγουστο του 1974... Μικροκαμωμένη, αεικίνητη, ήεπελίηεπη ήεσ και η «ζωή της ήταν μια σταλιά», χαμογελαστή, καλωσυνάτη, φιλόξενη, κοινωνική.

Ο Κωστής ήταν γιος του Νικόλα Μάντη και της Καλλιθομένης. Γεννήθηκε στην Κυθρέα στη γειτονιά των Βερούδων όπου και το πατρικό του σπίτι, το 1885 και πέθανε το 1965. Σε μια προσπάθεια να έχει η πολυμελής οικογένειά του μια υποφερτή ζωή, μετέληθε διάφορα επαγγέλματα:

Σκαρπάρης αρχικά, διατηρούσε μαγαζί στο Σαράγειο, στα μαγαζιά του Αντώνη Τσικκά. Μέχρι και από την Πάφο έφταναν πελάτες στο μαγαζί του για να τους κάμει ποδίνες.

Μυλωνάς, στο Μύλο του Κορώνα, στην καρδιά του Σαραγείου, που τον νοίκιαζε από τον Αντωνάτζη.

Μεμούρης, εισπράκτορας δηλαδή της φορολογίας 10% πάνω στα γεννήματα των κατοίκων της Κύπρου, της γνωστής Δεκατίας.

Τέλος Νεροφόρος, φρουρός δηλαδή του Ποταμού του Παλαικύθρου, ώστε το νερό να φτάνει στους νόμιμους ιδιοκτήτες του.

Ο Κωστής και η Ελενίτσα έκτισαν το σπιτικό τους γύρω στο 1925, στη περιοχή που Σινεμά στο Σαράγειο. Το 1925 σε εκείνη την γειτονιά υπήρχαν μόνο το σπίτι της Παπαδιάς και του Παπάμακρη, το σπίτι της Αννικκούς του Χατζηπαναγή και το σιδηρουργείο του Γιακουμή

της Μεθάνης. Σε δική τους έκταση ακριβώς δίπλα από το σπίτι τους λειτούργησε αργότερα το Κέντρο του Μάντη όπως και ο συνεταιρισμός του κινηματογράφου Απόλλων, μεταξύ Μαθαού-Ζαμπακκίδη και Πίτσιαλη.

Έκαμαν 11 παιδιά από τα οποία έζησαν τα 8: Μικροπαντρεμένη η Ελενίτσα, σε ηλικία 16 χρονών γεννήθηκε τον Νίκο (+Παναγιώτα Ζαμπακκίδη). Ακολούθησαν ο Μιχαήλης (Πίτσιαλης) (+Αντρίκη Ιγνατίου), ο Αντρέας (Σηληρίκκος) (+Παναγιώτα Ιορδάνου), η Λυγία (+Λούκας Αδαμίδης), ο Τάκης (+ Κλήτσα Πετρωνά), ο Φάκης (+Ευδοκία Σώζου), ο Γιωρκαλήας (+Ξένια Σοφοκλή), ο Αντωνάκης (+Σοφούλη Περικλέους). Ο Παναγιώτης και ο Σωτήρης απέθαναν σε παιδική ηλικία όταν προσβλήθηκαν από ιθαρρά, ενώ ακόμα ένα παιδί τους πέθανε λόγω ασφυξίας προτού ακόμα γεννηθεί.

(Πληροφορίες από Λυγία

Μάντη-Αδαμίδη)